

In memoriam Joop van Keppel

Voor zeer velen van ons zal het een grote schok zijn geweest te vernemen, dat Joop op zondag 13 februari is overleden. Nadat hij in het voorjaar van 1982 een hartinfarct kreeg, is hij niet meer de oude geweest. Toch was het nog onverwachts, toen hij in januari van dit jaar weer opgenomen moest worden. Zijn leven eindigde tenslotte na een operatie in het Leids Academisch Ziekenhuis. Voor zijn vrouw, kinderen, familieleden en vrienden is het een onherstelbaar verlies.

Joop's succulentenliefde begon met een rotscactus, die bij zijn moeder stond. Hij was toen zo'n 15 jaar oud.

Er kwamen allengs wat planten bij en vanzelfsprekend werden, toen hij trouwde, deze planten gehuisvest op de vensterbanken van zijn huis aan de Jonkerlaan in Wassenaar. Echter er moest een andere oplossing gevonden worden voor de huisvesting van de hobby, want verschillende planten bleven geregeld in de gordijnen hangen. Natuurlijk werd hij lid van Succulenta in 1951 en is dit sindsdien altijd gebleven.

In het begin van de jaren 50 werd er een plantenkas in de tuin gebouwd. Het welbekende kasje, waar wij hem zo vaak opzochten en waaruit nooit iemand met lege handen wegging. In aanvang was het een zeer gevarieerde collectie. Allengs echter moesten er steeds meer planten het veld ruimen voor dat plantengeslacht, waardoor hij tenslotte internationale bekendheid genoot, nl. *Echeveria* en aanverwante geslachten (*Crassulaceae*). Algemeen werd hij als autoriteit voor dit geslacht erkend en zijn naam werd in één adem genoemd met die van mensen als Prof. Charles H. Uhl, Dr. Reid Moran, beiden uit Amerika, Gordon Rowley uit Engeland, Dr. Jorge Meyran uit Mexico en zo kan ik nog lang doorgaan. Mensen, waar hij ook nauw contact mee onderhield, gegevens uitwisselde, planten ruilde. Ik heb ze niet geteld, maar als ik alleen de lijst van buitenlandse contacten bekeek, waren dit er naar schatting zo'n 70, verspreid over 17 landen. Voorwaar een respectabel aantal - en de correspondentie ging uitsluitend over de *Echeveria's*.

Een groot aantal *Echeveria's* uit de cultuur, waarvan de achtergrond onbekend was en die onder alle mogelijke fancynamen in omloop waren, heeft hij thuis kunnen brengen. Vaak door zelf de veronderstelde ouders opnieuw te kruisen, waardoor hij ook vaak voor verrassingen kwam te staan, doordat er planten ontstonden, die allang bekend waren, maar waarvoor andere ouders opgegeven waren.

Nieuwe soorten, gestuurd door zijn connecties, heeft hij beschreven en vastgelegd in ons tijdschrift en diverse buitenlandse tijdschriften. Nieuwe hybriden heeft hij ontwikkeld, die via het I.V.T. in Wageningen in samenwerking met Dr. B.K. Boom op hun merites getest werden voor eventuele opname in het nationale handelsassortiment. En dit volkomen belangeloos. Hij vond het veel te leuk iets in omloop te brengen, waar ook mensen buiten de vereniging, plezier aan konden beleven.

En of de tijd, die hij beschikbaar had van een oneindige elasticiteit was,

vertaalde hij ook nog een tweetal boeken uit het Duits, en wel één van Prof. Werner Rauh, het bekende boekje Cactussen en Vetplanten en van R. Subik, Bloeiende Cactussen en andere Vetplanten. Hij bewerkte het boek van H. Herold: Het verzorgen en kweken van cactussen. Hij schreef, samen met journalist W. Koesen, het: Groot Cactus- en Vetplantenboek. Hij schreef alle hoofdstukken over succulenten in het losbladige werk Fleur. Hiernaast bewerkte of vertaalde hij nog een aantal boeken over tuinieren en tuinaanleg.

Hij was lang werkzaam in de redactiecommissie van ons maandblad. Hij was erevoorzitter van The Cactus and Succulent Society of Great Britain. Een hoogtepunt in zijn leven was zijn reis naar de Verenigde Staten enige jaren terug met zijn vrouw, waarbij hij diverse vindplaatsen van *Echeveria's* zelf heeft kunnen bezoeken.

Als we dit allemaal zo langs ons heen laten gaan zouden wij bijna vergeten, dat Joop zijn eigenlijke werk niet zijn succulentenbobby was, maar een goed hoveniersbedrijf, dat hem dit allemaal mogelijk maakte. Maar ook dit werd als een hobby bedreven. Ik geloof wel, dat we dat kunnen zeggen, want als je ziet, wat een bergen werk, en niet alleen letterlijk, door hem verzet zijn en met wat voor inzet en liefde, zeker een hobby waardig!

Enige functies, die hij bekleedde en die met zijn beroep te maken hadden: In de jaren 60 vice-voorzitter van Wassenaar van de Kon. Mij. voor Tuinbouw en Plantkunde.

In de jaren 50, 60 en 70 bestuurslid Floralia.

22 jaar lang schreef hij regelmatig artikelen in het vakblad voor Bloemisterij, waarbij hij natuurlijk ook profijt had van zijn wetenschap uit de succulentenhobby.

Een beminnelijk mens voor zowel vriend als klant zijn we kwijt. Dergelijke mensen zijn toch al zo zeldzaam tegenwoordig. Maar als er op een bepaald moment om een voor ons onbekende reden toch een eind komt aan dit leven, kunnen we niets anders meer doen dan ons er bij neerleggen en toch dankbaar zijn met hetgeen hij in zijn leven heeft gedaan en bij tijd en wijle teruggrijpen in het enorme oeuvre aan artikelen, die hij voor ons heeft vastgelegd.

Als persoonlijk vriend, zal ik hem erg missen.

Ben Schomper, Scheveningsebos 10, Zoetermeer

Het bestuur, de afdeling Leiden e.o. en de redactie wensen de familie van Keppel alle sterkte in deze moeilijke dagen.

